ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 10.8.2021 г.
COM(2021) 462 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

за оценка на задължителното посочване на страната на произход или мястото на произход за месо от свине, овце, кози и домашни птици

1. ВЪВЕДЕНИЕ

От 1 април 2015 г. с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1337/2013 на Комисията[1] (наричан по-долу „Регламентът“) се въведе задължителното посочване на страната на произход или мястото на произход за месо от свине, овце, кози и домашни птици въз основа на член 26, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 1169/2011[2].

Съгласно член 26, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 в рамките на пет години от датата на прилагане на новите правила Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета, в който оценява задължителното посочване на страната или мястото на произход за тези месни продукти.

В настоящия доклад са разгледани прилагането и въздействието на Регламента по отношение на неговата ефективност, ефикасност, съгласуваност, целесъобразност и европейска добавена стойност.

Не са разгледани други съображения относно общия въпрос за етикетирането на произхода и евентуалното разширяване на обхвата към други продуктови категории (месо, което не е предварително опаковано, или месо, което е използвано като съставка в заготовки и преработени продукти), тъй като те ще бъдат цел на конкретни оценки на въздействието, които Комисията ще извърши в рамките на стратегията „От фермата до трапезата“[3].

2. КОНТЕКСТ И ПРАВНА РАМКА

Регламент (ЕС) № 1169/2011 предоставя основа за осигуряване на високо равнище на защита на потребителите във връзка с информацията за храните, като се вземат предвид различията във възприятията на потребителите и техните потребности от информация, и като същевременно се гарантира безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар. По отношение на прясното, охладеното и замразеното месо от

[1] Регламент за изпълнение (ЕС) № 1337/2013 на Комисията от 13 декември 2013 г. за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета относно посочването на страната на произход или мястото на произход за прясно, охладено или замразено месо от свине, овце, кози и домашни птици (ОВ L 335, 14.12.2013 г., стр. 19).

[2] Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 18).

[3] Стратегия „От фермата до трапезата“ за справедлива, здравословна и екологосъобразна продоволствена система, COM(2020) 381 final, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX%3A52020DC0381

свине, овце, кози и домашни птици той предвижда задължително да се посочва страната или мястото на произход, а Комисията се упълномощава да приеме акт за изпълнение, с който да постанови специфичните правила.

Задължението се отнася за непреработено, предварително опаковано прясно, охладено и замразено месо във всякаква разфасовка, включително и мляно месо.

В оценката на въздействието, извършена при подготовка на законодателния акт[4], Комисията разгледа три варианта на политиката: опростен модел, който включва означението ЕС/извън ЕС; междинен модел със задължително посочване върху етикетите на държавата на отглеждане и на клането; и модела на говеждото месо, при който задължително се посочва и държавата на раждане. Като отправна точка беше разгледана ситуация, при която на потребителите не се предоставя информация за страната или мястото на произход, и беше избран междинният модел — той беше счетен за оптимален, тъй като на потребителите се предоставя точна, ясна и полезна информация относно произхода на месото, като същевременно се избягва прекомерна административна тежест за стопанските субект и компетентните органи.

Основните елементи на регулаторната рамка, предвидени в Регламента, са:

1) системата за проследяване (член 3), която гарантира, че по цялата верига до крайните потребители се предава надеждна информация;
2) правилата за формиране на партиди (член 4), тъй като те могат да окажат силно въздействие върху нормалния работен процес и практиките за снабдяване;
3) критериите за свързване на производствените фази с информацията на етикетите (член 5), тъй като животните често се отглеждат в повече от една държава;
4) необходимостта от осигуряване на гъвкавост по отношение на мляното месо или обрезките (член 7): за тези категории продукти се прилагат специфични опростени правила, тъй като производствените обеми и преработвателната

[4] Оценка на въздействието: "*Mandatory Origin Indication for Unprocessed Pig, Poultry, Sheep and Goat Meat*" [„Задължително посочване на произхода на непреработено свинско, птиче, овче и козе месо" . Външно проучване: "*Study on mandatory origin labelling for pig, poultry and sheep and goat meat*" [„Проучване относно задължителното етикетиране на произхода на свинско, птиче, овче и козе месо"]: https://ec.europa.eu/agriculture/external-studies/origin-labelling-2013_en

верига затрудняват осигуряването на физическо разделяне на различните партиди.

Регламентът се прилага пряко във всички държави членки от 1 април 2015 г.

3. ОЦЕНКА

Настоящият доклад се основава до голяма степен на работния документ на службите на Комисията „Оценка на задължителното посочване на страната на произход или мястото на произход за прясно, охладено и замразено месо от свине, овце, кози и домашни птици“[5], в който могат да бъдат намерени всички подробности за методологията, използвана при събирането на данните, както и за оценката.
Освен това беше осъществено и външно проучване от външен подизпълнител, възложено от ГД „Земеделие и развитие на селските райони“ в подкрепа на вътрешната оценка[6], а от 9 декември 2019 г. до 2 март 2020 г. се проведе обществена консултация[7].

Събраните данни бяха използвани за оценка на Регламента по отношение на неговата ефективност, ефикасност, съгласуваност, целесъобразност и европейска добавена стойност.

3.1 Ефективност и ефикасност на Регламента

Бяха разгледани следните аспекти:

1. степента, в която стопанските субекти е трябвало да променят съществуващата система за проследяване и стратегиите за снабдяване,

[5] SWD (2021) 218 — работен документ на службите на Комисията: “*Evaluation of mandatory indication of country of origin labelling for certain meats*” [„Оценка на задължителното посочване на страната на произход върху етикета за някои видове месо“].

[6] Agra Ceas Consulting SA/ IHS Markit, Areté Srl: “*Evaluation study of mandatory country of origin labelling for certain meats*” [„Проучване за оценка на задължителното етикетиране на страната на произход за някои видове месо“], https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/key-policies/common-agricultural-policy/cmef/products-and-markets/mandatory-indication-country-origin-labelling-certain-meats_en

[7] https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/1892-Evaluation-of-mandatory-country-of-origin-labelling-for-certain-meats/public-consultation_bg

ефектите от изискванията за формиране на партиди и дали тези три фактора са оказали влияние върху разходите;

2. въздействието на Регламента върху различните участници по веригата за доставки на храни, върху административната тежест и необходимостта от допълнителни разходи, както и дали тези разходи са били прехвърлени върху крайните потребители;
3. степента, в която информацията може да бъде проверена от компетентните органи;
4. степента, в която на потребителите е предоставена ясна и точна информация;
5. положителните/отрицателните ефекти по отношение на единния пазар на ЕС, както и по отношение на евентуалната ренационализация на пазара на месо;
6. определянето на материалните и нематериалните ползи.

1. <u>Необходими промени в съществуващите системи и стратегии и въздействие върху стопанските субекти</u>

Съществуващите системи за проследяване, въведени съгласно Регламент (ЕО) № 178/2002[8] и във връзка със законодателството за идентификация и регистрация на добитъка[9], обикновено са достатъчни, за да предоставят цялата информация, необходима на стопанските субекти, за да етикетират правилно страната или мястото на произход на месото. Предоставената информация се счита за надеждна както от компетентните органи, така и от стопанските субекти по веригата на доставки.

[8] Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1).

[9] — Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо и за отмяна на Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета (ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1).
— Директива 2008/71/ЕО на Съвета от 15 юли 2008 г. относно идентификацията и регистрацията на прасета (ОВ L 213, 8.8.2008 г., стр. 31).
— Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета от 17 декември 2003 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите и за изменение на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и на директиви 92/102/ЕИО и 64/432/ЕИО (ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр. 8).

Основната разлика между изискванията относно информацията за проследяване и за етикетиране на произхода е свързана с достъпността на информацията: информацията за проследяване обикновено не се изисква незабавно, така че за достъп до информация във връзка с етикетирането на произхода може да са необходими по-сложни информационни системи. Оценката не показа, че информацията, предоставяна във връзка с правилата за проследяване, е недостатъчна, за да се спазят изискванията за етикетиране съгласно Регламента. Изразява се голямо доверие в ефективността на системата за проследяване.

Стопанските субекти трябваше да направят само минимални промени във вече използваните системи за проследяване, за да се съобразят с новите правила. Целта на промените беше най-вече да се предава точно информацията, която се събира по веригата за доставки на храни, и да се адаптира вътрешната система така, че да се осигури правилно разграничение между живите животни и месните продукти. Тези промени бяха необходими основно за стопанските субекти, които се занимават както с местни, така и с внасяни животни и/или месо.

Повечето стопански субекти, които се снабдяват от множество държави, не са променили практиките си за снабдяване, а по-скоро са подобрили системата за разграничение на живи животни и месо, за да гарантират правилно етикетиране. По същия начин изискванията за партидите[10] не доведоха до промени в практиките за снабдяване, тъй като стандартните процедури, прилагани в повечето случаи, вече включваха ясни правила за формиране на партиди с цел проследимост.

В различните проучвания спорадично се съобщава за някои отрицателни ефекти (според стопанските субекти):

— Регламентът може да създаде мнение у потребителите, че внесените продукти са с по-ниско качество и затова се прилага повече от стопанските субекти в месопреработвателната промишленост, а не по отношение на прясната консумация;

— възможно е да се загуби гъвкавостта на доставките, тъй като по време на недостиг не е възможно лесно да се премине към доставчици от други държави членки.

По време на оценката обаче не бяха открити систематични и количествено измерими доказателства за такива отрицателни ефекти, докладвани от малко на брой стопански субекти при проучването на веригата за доставки.

[10] „Партида“, съгласно определението в член 2, параграф 2, точка б) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1337/2013, означава месо, получено от един вид (свине, овце, кози или домашни птици), със или без кост, дори нарязано или мляно, което е нарязано, смляно или опаковано при практически идентични условия.

2. Въздействие върху разходите и нова административна тежест

Проучването на веригата за доставки и анализите на казуси показаха, че направените промени имат съвсем малко отражение върху разходите, тъй като вече поетите разходи във връзка с общите правила за проследяване включват разходите, породени от прилагането на новите правила. Представените оценки показват, че увеличението на разходите варира от незначителни стойности до максимум 2 % по веригата за доставки на свинско месо и месо от домашни птици, но не могат да се дадат оценки за сектора на овчето/козето месо.
Това минимално увеличение на разходите не се предаде по цялата верига и при проучването не се откриха доказателства, че потребителските цени са се променили в резултат на прилагането на Регламента.

Новата административна тежест, възникнала в резултат на Регламента, се счита за много ниска: системите за проследяване бяха въведени още преди влизането в сила на Регламента, като стопанските субекти със сложни стратегии за снабдяване имаха избор да използват опростени обозначения при етикетиране и това сведе до минимум необходимите промени за постигане на съответствие. Предвидените дерогации за мляно месо и обрезки позволиха на стопанските субекти със сложно снабдяване да приложат опростени стратегии за етикетиране.

3. Степен, в която информацията може да бъде проверена от компетентните органи

Компетентните органи и стопанските субекти не съобщават за системни затруднения или проблеми при прилагането на Регламента. Освен това компетентните органи не са срещнали специфични проблеми при проверката на изискванията на Регламента, по-специално по отношение на изискването за периода на отглеждане.

4. Качество на информацията, предоставяна на потребителите

Проучването на потребителите показа, че страната на произход е важно съображение при закупуването на месо от свине, домашни птици, овце и кози.

Повечето потребители предпочитат месо с национален произход, като считат, че месото, произведено в собствената им държава, е по-безопасно или с по-добро качество, и нивото на удовлетвореност от информацията на етикета като цяло е високо.

Проучването обаче отчита слабо разбиране на термините „*отгледано в*“ и „*произход*“. Повечето потребители са склонни да тълкуват термина „*отгледано в*“ като държавата, в която животното е прекарало целия си живот или в която се е родило. Следователно някои потребители могат да се считат за (неволно) подведени от етикетирането по отношение на периода на отглеждане. Това може да се дължи главно на липсата на ясна комуникация и специфични познания, а не на самия Регламент.

5. Ефекти върху вътрешната търговия

За да се проучат потенциалните ефекти върху търговията в рамките на ЕС и възможната ренационализация на пазара, бяха анализирани търговските потоци преди и след влизането в сила на Регламента. Съществуващите търговски потоци в рамките на ЕС на живи животни или месо не са се променили значително след влизането в сила на Регламента и това може да се дължи на две основни причини:

- в съответните сектори се внасят живи животни на възраст, която не засяга окончателното обозначение на етикета относно мястото на отглеждане;
- пазарният дял на месо с национален произход, продавано на дребно, беше висок още преди влизането в сила на Регламента.

6. Материални и нематериални ползи

По отношение на ползите, произтичащи от влизането в сила на Регламента, повече от половината от анкетираните стопански субекти не съобщават за конкретни материални ползи от прилагането на Регламента; леко увеличение на достъпа до вътрешния пазар беше отчетено от някои стопански субекти в сектора на свинското месо само в няколко държави членки (Ирландия, Гърция, Германия, Дания), но това не повиши цените на производителите. Стопанските субекти от други държави членки не отчитат никаква промяна в динамиката на вътрешния пазар. Сред нематериалните ползи най-често се отчита увеличаването на прозрачността и съответно на доверието и сигурността на потребителите.

3.2 Съгласуваност на Регламента с други правила и разпоредби

Основната цел на Регламента е потребителите да получават ясна, точна и съдържателна информация за произхода на прясно, охладено и замразено месо от свине, овце, кози и домашни птици и тя е свързана с целите на Регламент (ЕС) № 1169/2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите.
Същата цел има и Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо; в това отношение двата регламента са напълно съгласувани, въпреки че Регламент (ЕО) № 1760/2000 има по-голям обхват, както е обяснено по-долу.
По-голямата част от анкетираните в проучването на веригата за доставки не са забелязали несъответствия или противоречия между целите на Регламент (ЕС) № 1337/2013 и целите на други законодателни актове на ЕС.
Малък брой анкетирани съобщават за евентуални несъответствия или противоречия между задължителното етикетиране на страната на произход и целта да се осигури гладкото функциониране на единния пазар, тъй като етикетирането на произхода може да доведе до ренационализация на пазарите. Не бяха открити обаче осезаеми промени в динамиката на пазара на ЕС и анализът показа, че няма данни, които да доказват, че Регламентът е стимулирал или възпрепятствал гладкото функциониране на единния пазар.

Правилата за етикетиране на произхода на говеждо месо са различни и по-строги от тези за други видове месо и това се отчита от някои стопански субекти като възможно несъответствие. Всъщност етикетирането на говеждо месо винаги включва посочването на държавата на раждане, което липсва в Регламента, с изключение на случаите, когато се използва означението „*Произход*“ и така се предоставя информация за държавата на раждане.
Следва обаче да се има предвид, че правилата за етикетиране на произхода на говеждо месо, установени в Регламент (ЕО) № 1760/2000, бяха приети непосредствено след кризата със спонгиформната енцефалопатия по говедата поради съображения, свързани с общественото здраве и безопасността на храните, и за възстановяване на доверието на потребителите след сериозното сътресение на

пазара. Ето защо неговите цели са по-широки от целите на Регламента и налагат по-голяма стриктност[11].

Също така по време на проучването за оценка не се установиха несъответствия във формулировките, както и в изискванията за проследяване и етикетиране, спрямо други законодателни актове на ЕС.

Що се отнася до разрешените дерогации за внасяно месо, мляно месо и обрезки, дерогациите, предвидени в Регламент (ЕО) 1760/2000 за говеждо месо, са различни от предвидените в Регламент (ЕС) № 1337/2013 и не включват системно използване на опростения вариант за посочване на произхода „ЕС/извън ЕС“.
Тези разлики обаче не бяха счетени за значителни според проучванията и преобладаващите положителни мнения както сред заинтересованите страни по веригата за доставки, така и сред компетентните органи, водят до заключението, че предвидените в Регламента дерогации за тези видове месо са по-удачни за реалното производство на мляно месо.

Всъщност проучването на веригата за доставки не установи наличие на несъответствия спрямо дерогациите за етикетирането, предвидени в други приложими законодателни актове на ЕС.
По-специално използването на опростеното обозначение за произход „ЕС/извън ЕС“, допускано от Регламента по отношение на мляно месо и обрезки, е разрешено и за специфични типове продукти (мед, пресни плодове и зеленчуци, маслинови масла)[12], които често се получават от повече или по-малко сложни комбинации от основни съставки с различен произход — както от ЕС, така и извън него, които освен това може да се променят доста често, а това затруднява или обезсмисля разделянето на продуктите спрямо произхода им.
И накрая, член 2 от Регламент (ЕС) 2018/775[13] също дава като вариант опростеното

[11] За подробен анализ вж. доклада "*Evaluation of EU beef labelling rules*" [„Оценка на правилата за етикетиране на говеждо месо в ЕС“], https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/bda60704-8451-11e5-b8b7-01aa75ed71a1

[12] Директива 2001/110/ЕО за меда (ОВ L 147, 31.5.2001 г., стр. 41), Регламент (ЕС) № 543/2011 за пресните плодове и зеленчуци (ОВ L 157, 15.6.2011 г., стр. 1) и Регламент (ЕС) № 29/2012 за маслиновото масло (ОВ L 12, 14.1.2012 г., стр. 14).

[13] Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/775 на Комисията за определяне на правила за прилагането на член 26, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 за предоставянето на информация за храните на потребителите по отношение на правилата за посочване на страната на произход или мястото

обозначаване на произхода „ЕС/извън ЕС“ за посочване на страната на произход или мястото на произход на основната съставка на дадена храна, когато произходът на основната съставка е различен от произхода на крайния продукт. Тъй като мляното месо и обрезките се използват като основни съставки в много заготовки, изискванията на Регламент (ЕС) № 1337/2013 и на Регламент (ЕС) 2018/775 изглеждат напълно съгласувани.

3.3 Целесъобразност на Регламента

Проучванията на веригата за доставки и на потребителите ясно показаха, че предоставянето на ясна, точна и съдържателна информация на потребителите продължава да бъде изключително важно. Това съответства на настоящата политическа дискусия относно евентуалното разширяване на задълженията за етикетиране на произхода така, че да се прилагат за по-широк набор от продуктови категории. Също така, но с по-малък акцент, все още за важна се счита и целта за избягване на ненужната тежест върху стопанските субекти, търговията, администрацията и околната среда.

Почти три четвърти от анкетираните в проучването на веригата за доставки не установяват необходимост от нови ангажименти, възникнала след изготвянето на Регламента. Новите ангажименти, посочени от малка част от анкетираните, могат да бъдат обобщени, както следва:

- разширяване на задължителното етикетиране на произхода към секторите за хранителни услуги и обществено хранене, към заготовки и към месо, използвано като съставка в преработени храни;
- включване на месо, което не е предварително опаковано, в категориите, за които информацията за произход следва да е задължителна;
- включване на заешко месо.

Мнението за тези нови ангажименти не се споделя широко, като някои от тях (напр. включването на заешко месо) не са предвидени в съществуващото правно основание (Регламент (ЕС) № 1169/2011).

Анализът на развитието на средата показа, че при покупката на храни все повече се

на произход на основната съставка на дадена храна, когато то се различава от това на храната (ОВ L 131, 29.5.2018 г., стр. 8).

използва интернет (онлайн пазаруване). Поради това необходимостта от надеждна информация, която да бъде достъпна онлайн, също се възприема като важен фактор, на който трябва да се обърне внимание през идните години.

В заключение, мнозинството от анкетираните в проучването на заинтересованите страни по веригата за доставки и в проучването на националните компетентни органи смятат, че Регламентът е или „напълно“ целесъобразен или целесъобразен в „голяма степен“.

3.4 Европейска добавена стойност на Регламента

За да се оцени добавената стойност от наличието на регламент на ЕС относно задължителното посочване на страната или мястото на произход за съответните видове месо, бяха проучени следните аспекти:

- дали държавите членки биха предприели действия за въвеждане на подобни правила при отсъствие на Регламента и евентуалните последици при наличие на нехармонизирана система;
- ползите за вътрешния пазар в резултат на хармонизираните правила, предвидени в Регламента;
- оценка на съществуващите национални правила, въведени от държавите членки в допълнение към предвидените в Регламент (ЕС) № 1169/2011 за предоставянето на информация за храните на потребителите и в този Регламент, както и причините за тези правила.

Мненията на компетентните органи бяха разделени поравно между тези, които при отсъствие на Регламента вероятно биха въвели национални правила, и тези, които не биха.

Сред държавите членки, които биха въвели правила, основната причина за това би била необходимостта на потребителите от такава информация. Само една трета от анкетираните обаче считат, че би било „лесно постижимо“ да се въведат национални правила, а никой не смята, че това е „напълно постижимо“. В този смисъл Регламентът улесни въвеждането на такива правила в държавите членки, които са по-склонни да регламентират етикетирането на произхода.

Голяма част от компетентните органи, организациите на равнището на ЕС и

националните браншови организации считат, че с националните правила не биха се постигнали изцяло целите на ЕС, заложени в Регламента. Само една пета от компетентните органи считат, че с националните правила биха се постигнали същите цели, както с Регламента. Мнозинството счита, че националните правила биха довели до липса на хармонизация с евентуални последици за търговията в рамките на единния пазар или до опасност от подвеждане на потребителите, тъй като националните правила се прилагат само за местни продукти. Позициите на заинтересованите страни се различават в зависимост от степента, в която вътрешната верига на доставки е зависима от търговията в ЕС. Там, където тази зависимост е по-висока (например по отношение на свинете и домашните птици в Германия; домашните птици в Нидерландия и свинете в Испания), мнението е, че при отсъствие на Регламента националните правила няма да осъществят целите на ЕС или ще ги постигнат само в ограничена степен.

Въпреки че, както се е случвало и преди, влизането в сила на Регламента не възпрепятства развитието на търговията с живи животни или прясно месо в рамките на ЕС и не наруши функционирането на единния пазар на ЕС, основните рискове от липсата на хармонизирана система бяха определени, както следва:

- различните степени на информация, предоставяна на потребителите;
- потенциалната опасност от пречки пред търговията в рамките на единния пазар;
- неравнопоставените условия за стопанските субекти.

Всички тези потенциални отрицателни последици бяха ефективно предотвратени с влизането в сила на Регламента. Потребителите в ЕС вече получават една и съща информация за продуктите, които попадат в обхвата на Регламента, и всички стопански субекти в ЕС трябва да спазват едни и същи правила, които са еднакви за държавите членки.

Някои държави членки приеха национални законодателни разпоредби, с които установяват режим на контрол (Дания, Ирландия, Италия), а други измениха съществуващите си законодателни разпоредби, за да спазят изискванията на Регламента (Гърция, Полша, Румъния).

В националното законодателство на две държави членки (Гърция и Полша) е въведено и допълнителното изискване да се предоставя информация за страната на произход за прясно, охладено и замразено месо от свине, овце, кози и домашни

птици, които се продават без предварителна опаковка (т.е. които не са предварително опаковани).
Две държави членки (Финландия и Франция) въведоха допълнителни национални правила, с които разширяват обхвата на Регламента и за месо, използвано като съставка, или месо, продавано в ресторанти и заведения за обществено хранене.

Проучването показа, че тези национални правила не оказват пряко въздействие върху прилагането на Регламента.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Системите за проследяване, разработени въз основа на общото законодателство в областта на храните, се оказаха ефективни за постигане на съответствие с Регламента, като бяха необходими само минимални промени (главно на етапа на преработката), за да се осигури правилното предаване на информацията. Няма данни за систематична липса на определена информация, необходима за правилното етикетиране на произхода.
Следователно стопанските сектори могат да отговорят на изискванията без излишна административна тежест и разходи, по-специално благодарение на дерогациите за мляно месо и обрезки.
Минималните разходи, направени от стопанските субекти, не бяха прехвърлени по цялата верига и не оказаха влияние върху крайните потребителски цени.
Регламентът имаше минимално въздействие върху търговията в рамките на единния пазар на ЕС; чрез установяването на хармонизирани правила Регламентът спомогна за функционирането на единния пазар, като осигури еднакви условия на конкуренция за стопанските субекти от ЕС.
В този смисъл и като се има предвид, че целите на Регламента все още се считат за уместни, европейската добавена стойност се състои в това, че на потребителите от ЕС се предоставя еднакво равнище на информация, без да се застрашават единният пазар и търговията в ЕС.

Предоставяната информация се оказа надеждна и в съответствие с формулировките за етикетиране, като изцяло може да бъде проверена от компетентните органи без много усилия или затруднения.

Потребителите обаче не разбират добре тези формулировки. По-специално, потребителите разбират слабо термина „*Отгледано в*“, дефиниран в член 5 от Регламента, като често го тълкуват като мястото, където животното е родено и е прекарало целия си живот. Затова не може да се заключи, че информацията е напълно ясна и полезна за потребителите. Този проблем не е свързан с прилагането на Регламента, но би могъл да бъде разрешен чрез по-добра комуникация, по-специално на равнището на пазара на дребно.
Анализът показа, че Регламентът е съгласуван с другите законодателни актове на ЕС относно посочването на произхода, независимо от различията със законодателния акт за етикетиране на говеждо месо, обусловени от различния контекст и период, в който са разработени двата законодателни акта.

В заключение, Регламентът е изготвен така, че да има минимално въздействие върху сектора, като същевременно осигурява на потребителите подходяща информация, за да направят своя избор при покупка. Данните сочат, че тези цели са постигнати. Следователно на този етап не е необходимо да се преразглеждат съществуващите разпоредби. Това заключение не засяга общия преглед на информацията за потребителите в рамките на стратегията „От фермата до трапезата“.